

EDITORIAL

La Medicina de l'Esport no es rescata

The Sports Medicine will not be rescued

En els temps que corren no és agradable parlar de rescat, ni quan tindria més sentit de fer-ho davant les situacions de risc. Seria bo que mai no ho haguéssim de fer en parlar de la nostra especialitat, malgrat que, fa uns mesos, semblava necessari. Ara veiem que té una bona salut deguda, sobretot, als especialistes que s'han aplegat a defensar-la com si fos una crida a la guerra per fer front a l'assetjament d'un castell per part de forces enemigues.

Fa més de dues dècades que podem parlar de la generalització de la formació d'especialistes de Medicina de l'Esport, gràcies al treball i l'esforç de les escoles de l'especialitat. A més, molts professionals han contribuït a fer nombrós el grup de metges de l'esport amb reconegut prestigi que es projecta a tota l'especialitat. Els darrers anys ens ha fet patir la nova llei d'especialitats mèdiques

que podia maltractar la Medicina de l'Esport. El treball i la dedicació de molts ha fet reconduir la situació i l'ha abocada a un futur ple d'esperança. Les perspectives de noves reglamentacions projecten aquest sentiment i és cert que estem més a prop que mai de la vella aspiració de la Medicina de l'Esport de ser determinant en el procés d'avaluar l'aptitud física per a la pràctica de l'esport de competició.

Als metges de l'Esport ens és motiu de satisfacció veure que la nostra especialitat està passant per uns bons moments que ja els voldrien altres estructures socials.

Josep A. Gutiérrez

*Cap de l'àrea de medicina de l'esport. Consell Català de l'Esport. Generalitat de Catalunya
Correu electrònic: jagutierrez@gencat.cat*